

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

תל אביב	19:19	20:20	21:06
ירושלים	19:17	20:23	21:10
חיפה	19:20	20:21	21:08

שבת שלום ומבורך!

העלוך טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש התיבה והמוסדות

דוד המלך

מי היה דוד המלך וכיצד זכה להגיע לגדולתו העצומה

אהבת התורה

אנו עומדים כבר בעיצומם של ימי ספירת העומר. כל לב יהודי נרגש לקראת קבלת התורה, כל נפש מתרגשת לקראת קבלת המתנה הטובה והיקרה בעולם - היא התורה הקדושה.

המתנה הזו, היא עיקר חיינו, כי הם חיינו ואורך ימינו. הציר המרכזי עליו סובב היהודי הוא התורה - הוא מבקש לזכות בה 'ותן חלקנו בתורתך', 'הוא יפתח ליבנו בתורתך' ועוד, הוא פועל על פיה - מקיים את המצוות ודבק בדרך התורה, וגם משקיע בה את מיטב זמנו וכוחותיו.

אין סגולה כתורה, אין עוסקיה כישראל! כל לב יהודי כמה וכוסף, מבקש לזכות בתורה הקדושה, להתחבר אליה ולחוש אותה בוערת ומוטמעת בעצמותיו. גם פרשת השבוע הנוכחי, פותחת במילים 'אם בחוקתי תלכו', וכפי שפירש"י 'שתהיו עמלים בתורה' - כי התורה היא עיקר חיינו, בה נעמול באהבה ולקנותה תכסוף נפשנו.

הוא שכתוב כי התורה ניתנה במדבר - המקום הכי פשוט ועממי, ועל הר סיני - ההר שהשפיל לנו עצמו ולא ראה בעצמו מכובד ובעל ערך. כי התנאי הראשון להתחבר לתורה - הוא לנהוג בשפלות ובאורך רוח כלפי כל אדם, לנהוג בענוות - חן אצילית בכל מצב, לכבד כל יהודי באשר הוא.

כדי להבטיח את החיבור שלנו לתורה, כדי לוודא שנצא מהשיעור או מסדר הלימוד כשקנינו קנין תורה אמיתי, כמה כדאי לנו לעמוד בקפידה על התנאי הזה, על מידת הענווה והשפלות, לנהוג בכבוד בחבר לספסל, בחברותא, וגם במי שטען או הבין אחרת. זהו תנאי בסיסי כדי שנוכל לצאת מלאי אושר וסיפוק רוחני נצחי מהלימוד, זהו תנאי יסודי כדי שנזכה לאהוב את התורה.

לפרשת דרכים, ושם יש שלטים המפנים אותנו, אבל חושך ועלטה ואינו רואה אותם. והנה לפתע ברק מאיר את הדרך, ואז בוחר לו את הדרך ומגיע למחוז חפצו. נמצאים אנו בחושך החיים, בבלבולים נוראים, של תאוות ויצרים, אדם אומר "לא מוצא עצמי" לא יודע מה הוא עושה בעולם הזה, מה רוצים מהחיים שלו?! והנה לפתע ברק מאיר לנו את החיים, חג השבועות הוא אור חד פעמי, שלומדים תורה כל הלילה, זה מאיר לנו את הכיוון לאן ללכת - לתורה ויראת שמים, זאת אומרת שמה שמשגיגים בחגים האחרים שבע ימים, כח החג הזה בהבזק אור קצר, להאיר לנו את כל החיים!

אדם רואה חבר, ומביא אותו לדרשה, יש קונה עולמו בשעה אחת, יש קונה עולמו בדרשה אחת. מה עושה לו הדרשה? **מאירה לו את העיניים בהבזק אחד, הוא מאיר לו את הכיוון הדרשה היא החיצים שידע לאן ללכת, אתה הולך בכיוון ההפוך! בכיוון הלא נכון!** דרשה אחת שהוא שומע, הבזק אור באפלה - והוא משתנה.

התורה בונה את האדם, התורה מאירה את הסביבה, מקומות שהיו חושך ואפלה ובאו לתוכם ישיבות וכוללים - נהפכו מרע לטוב מחושך לאורה. כשנכנס תורה לאור, האיזור משתנה מהקצה אל הקצה, כל הדרדור של הרחוב, הקוצים והדרדרים, זה בגלל שתלשו את העם מהתורה"ק! אחד מ"גדוליהם" התבטא שהקמת המדינה זה יציאת מצרים בלי מתן תורה עפ"ל. עוד אמרו שמקומים מדינה לגדל גויים דוברי עברית!

התורה היא כור ההיתוך של הנשמה, מצחצחת ומקדשת ומטהרת את האדם, מנקה אותו מכל הסיגים, מקשטת אותו וחכמת אדם תאיר פניו! ישיבה זה בית חרושת לבני אדם, נכנס זכוכית ויוצא יהלום, עשרות אלפים חזרו בתשובה, ההורים מתקשרים אלי, אנחנו שמחים שהילד פה, איך הוא השתנה! איך התורה משנה את האדם.

מתוך דרשתנו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

כתב הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה: כל איש מישראל חייב בתלמוד תורה בין עני בין עשיר בין שלם בגופו בין בעל יסורין בין בחור בין שהיה זקן גדול שתשש כחו אפילו היה עני המתפרנס מן הצדקה ומחזר על הפתחים ואפילו בעל אשה ובנים חייב לקבוע לו זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה שנאמר והגית בו יומם ולילה.

מי לנו גדול מדוד המלך שלמד תורה מתוך ייסורים ומתוך הדחק ומתוך פחדים, תמיד היה שקוע בתורה, שהיא משמחת לב ואמר "לולא תורתך אז אבדתי בעיני". הרי דוד המלך ע"ה סבל כל חיי בסבל בל יתואר, מקטנותו גורש מביתו, שאול רודף להרגו, יחד עם דואג ואחיתופל וכל שונאיו. אבשלום בנו מורד בו ורודף להרגו, וכן מתגלגל והולך נרדף מפחד אויביו. היה מצויר ששה חודשים ומצורע הרי הוא כמת. והיה לומד תורה יומם ולילה למרות כל הצרות והרדיפות! **בלי תורה אין לנו חיים, היא נותנת לנו חיים חכמה ואושר.**

איזה מוסר הוא לראות את דמותו של דוד המלך ע"ה מול העיניים! כאמור, ספר תהילים מלא צוף אהבת התורה ומתיקותה, וחיי תורה טהורים. התורה נותנת לאדם חכמה בינה ודעת, ולא לחינם נפטר ונוגד בשבועות, כדי לרמז על גודל אהבתו לתורה.

עומדים אנו ימים ספורים לפני חג השבועות, מתן תורה. חג השבועות, חג מתן תורה, הוא אחד משלושת הרגלים, פסח שבועות וסוכות. והנה, פסח הוא שבע ימים, סוכות שבוע ימים, למה שבועות הוא רק יום אחד? ביותר קשה, על שלושת הרגלים אמר הכתוב "אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קודש" אומרים חז"ל: שלא ניתנו החגים אלא לעסוק במקראי קודש, לעסוק בתורה הקדושה, וכך להגיע לדבקות בה' יתברך. וכתוב בירושלמי שבחול המועד אסור לעבוד כדי שיהיו פנויים לעסוק בתורה כל השבוע. א"כ איך יתכן, שדוקא חג מתן תורה יהיה רק יום אחד, והרי לא ניתנו המועדות אלא לעסוק בתורה. ולמה דוקא חג השבועות הוא רק יום אחד?! אומרים על זה חכמינו, משל לאדם שהלך בדרך, חושך ועלטה. מחפש הוא דרכו ולא מוצא עד שמגיע

פרשת השבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

ה'גביר' שפותר את כל הבעיות

שבשמיים, היא נותנת לנו את האושר בחיים, מגינה עלינו מכל המצרים לנו - 'כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם'...

אבל במשך השנה, לא פעם אנחנו בורחים לצריף, מתנתקים מהבית, עוזבים את המבצר... כי באמת יש קשיים - לפעמים אין חשק, לפעמים דאגות פרנסה. ישנם הסובלים מבעיות בריאות, ואחרים עייפים ומותשים וחסרי כח. בשגרת החיים - אנחנו עלולים לאבד את הרצון להתחבר אליה, את התשוקה לחיות בתוכה...

הנה מגיע יום השנה לחתונה הגדולה, זה כבר כאן. חג השבועות, 'יום חתונתו' - זה יום מתן תורה! זה הזמן והמועד בו נתכנס סביב שולחנות ערוכים לחגוג ולשמוח את החתונה הגדולה. עכשיו אבא שבשמים, הגביר הגדול, המחלק בטובו חשק ללמוד, יכולת ללמוד, שכל להבין, פרנסה למנוחת הנפש, בריאות למניעת דאגות - קורא ואומר לנו בניו אהוביו:

'בני היקרים! נתתי לכם את המתנה הטובה, את האוצר והמבצר, כדי שתיהנו ממנו ותשתמשו בו. יש לכם 24 שעות, יממה של 'מסיבת חתונה' - 'יום חתונתו זה מתן תורה' - במהלכה אני רוצה לשמוע אם יש משהו שלא עובד, אם יש מניעה מלהשתמש במתנה שנתתי, אם יש משהו שמפריע לכם...'

בורא עולם פותח את השערים ומבקש: 'בני, היום תדברו אתי! תגידו לי את כל הרשימה, תספרו לי אם אין לכם מספיק חשק, או שאינכם מבינים מספיק, או שהפרנסה מאיימת עליכם. תגידו לי מה הבעיה, תספרו לי מה מעיק, תאמרו מה מציק - ואני כאן בשביל לסדר לכם, אני יכול, ואני אסדר את הכל, רק תגידו!'

הוא שאמרו צדיקים, מובא בשם הרה"ק רבי ברוך ממעז'בו' ומקדמונים ז"ע, שחג השבועות הוא יום הדין על תורה. היום נקבע כמה כוחות ללמוד יהיה לנו, האם יהיו לנו מפריעים ובאיזו עוצמה, ועד כמה נבין בקלות או ביגיעה, במאמץ או בהתמדה...

זו הזדמנות חד פעמית, להרים עיניים לשמיים, לנקוש על הדלתות, לומר מכל הלב, לבקש מעמקי הנשמה הבוררת בכיסופין לתורה. לבוא עם כל הרשימה ולספר לאבא, הגביר שמסדר את כל הבעיות: 'אני מתקשה לפעמים להבין, החברותא לא מתאים לי, מגיד השיעור לומד מהר מדי...'

תריסים שאינם נסגרים ומהודקים עד השליכה האחרונה. בבית כזה אינני יכול לגור!'

'אנחנו חוזרים עכשיו הביתה!', קובע האב, וכבר בדרך מזמין תריסן מקצועי. 'שבע מאות שקל, על זה הרעש? הייתי מסדר לך את זה בחמש דקות, בשביל זה אתה בורח לצריף?' - הוא שב ונוזף בבנו. 'בעוד חודש אנחנו כאן, כל המשפחה תבוא, תהיה מסיבה גדולה לרגל יום השנה לנישואין. אל תברח לשום צריף!'

הבן הממושע, למרות אי אלו תקלות שגילה, אכן לא ברח לצריף. המסיבה המפוארת נערכה כדת וכדין, כשבמרקזה - הנאום של ר' מוישה הגביר, אדון המשפחה המסור, שעל חשבונו מתנהלות כל החגיגות הללו... כשהוא קם לשאת את דבריו, הוא מכחח בגרונו ואומר:

'אורחים יקרים, ובעיקר בני מחמדי! לפני שנה התחתנת, נתתי לך בית מפואר, מלא וגדוש בכל טוב, מאובזר ומפואר, מלא בכלים ורהיטים שישמשו אותך, וכל הבית כולו תוכנן לצרכיך, להקל עליך, לעשותך מאושה כמה התאכזבתי בראותי שעזבת את הבית, נשטת את המתנה היקרה שנתתי לך, בשביל זוטי זוטות - כאן חשמל, שם דלתות, איזה תריס סורר...'

האב ניגב דמעת כאב, והמשיך: 'בני יקירי! אני מיליונה, יש לי הכל ואני יכול לסדר הכל, ונתתי לך את הבית כדי שתשתמש בו ותיהנה ממנו. אם יש משהו שמפריע לך, תקלה שלא סודרה, בעיה שלא טופלה - עכשיו הזמן, זה הרגע. במועד ההתרגשות הזה, בציון יום השנה לחתונה - תגיד לי את הרשימה, תספר לי על התקלות, תגיד לי את כל הבעיות - אל תכחד דבר! תגיד לי מה עוד אתה צריך, מה מפריע לך, אני מסדר את הכל מיד כדי שמכאן ולהבא תשתמש ותיהנה ותתענג בבית החדש!'

האב נפל על כתפי בנו, וחייב אותו בחום: 'זה לא הזמן להרגיש לא נעים, זה לא הזמן להצטנע. ההיפך - תגיד לי הכל, תספר לי מה לא עובד, מה מונע ממך להשתמש במתנה הנפלאה שנתתי לך. אני יכול לסדר הכל, רק תגיד לי כאן ועשיו מה חסר - ואני מסדר לך מיידית!'

סיפור בנו של ר' מוישה הגביר, הוא הסיפור של כולנו, שלי שלך ושל כל יהודי, יום יום. כבניו של הגביר הגדול ביותר, האבא שבשמיים - הטוב והחזק בעולם, נבחרנו לקבל מתנה ערך, שהיא הבית האמיתי שלנו, כי הם חיינו! התורה הקדושה היא המבצר שלנו, ממנה אנו יונקים כוחות ותעצומות נפש, דרכה אנו מתחברים לאבא

חתונת בנו של ר' מוישה הגביר, היתה האירוע המדובר של השנה. קייטרינג יוקרתי ומושקע הגיע מעיר אחרת, עיצובי הפרחים והבארים שעין לא ראתה, תזמורת בת עשרות נגנים בניצוחו של מאסטרו מפורסם. שולחנות ארוכים ורחבים, מכוסים במפות בגוון ארגמן ואפור, מעוצבים בקפידה בזרים חגיגיים ועמוסים מזון טעים ויוקרתי מכל הסוגים והמינים...

בליל החתונה, כשוך הדי השמחה, יצאו בני הזוג המאושר לדירתם החדשה, שנקנתה ונבנתה ועוצבה בדי עמל, בידי צוות מקצועי ומיומן, שעמל וטרח ויגע עד הפרטים הקטנים. דירה אמרנו, אך נכון יותר לתקן ולומר טירה... לא היה זה בית, היה זה כמין ארמון וזטא, בנוי היטב לתלפיות ומעוצב בטוב טעם, מאובזר במיטב הציוד ומושלם במכלול הפארה...

ר' מוישה הגביר חזר לעסקיו אחרי החתונה, ורק כעבור שלושה חודשים הגיע בהפתעה לבקר את בנו בביתו החדש. הוא נוקש בדלת פעם ופעמיים, ומשלא נענה - הציץ דרך החלונות וגילה כי האורות כבויים, הבית ריק, וגם נראה שהוא מעלה אבק... הוא ממהר להתקשר לבנו, אשר אומר לו בפשטות: 'אבא, יש לבית בעיות בחשמל, עברתי בינתיים להתגורר בצריף בירכתי העיר...'

האב שומע, ותצילנה אוזניו... הבית כה מושקע וכה יפה, מה גרם לבנו לעוזבו ולחפש לעצמו צריפים דלוחים?! כשהוא מבין שהבעיה היא בחשמל, הוא נוזף בבנו: 'נו, אלפיים שקל לסדר את החשמל?! למה לא ביקשת?! הנה, אני מסדר את זה מיידית ותשוב לביתך היפהפה!'

האב מסיים את הביקור באכזבה רבתי, כשהוא מלווה את בנו לבית המפואר שנעזב. בחלוף חודשיים נוספים מגיע האב לביקור נוסף, ומגלה כי שוב הבית ריק ועזוב, התריסים מוגפים, הילד איננו... עכשיו כבר לא צריך לברר - הרי ברור שצריך לפנות לצריף ההוא, בירכתי העיירה...

'בני יקירי!', אומר לו האב בכאב, 'הן בניתי לך בית מהודר, טירה מפוארת. למה עזבת אותו, למה עברת שוב להתגורר בצריף? והבן משיב לעומתו: 'כן אבא, הבית מושלם, אבל הדלתות חורקות. אינני מסוגל להתגורר בבית בעל דלתות חורקות...'

שוב מתאכזב האב, מזמן את חברת הדלתות ומסכם איתם על תיקון מייד. 'אלף שקל זה עולה לי, זה הכל!' - אומר האב באכזבה גלויה. בשביל זה עוזבים את הבית היפה והמפואר? בשביל זה להעדיף צריף מט ליפול?! הנה, הדלתות יסודרו עוד היום, ותוכל להתגורר בבית החדש והיפה!'

חולפת עוד חצי שנה, ושוב מגיע האב לביקור ושוב מגלה שהילד איננו. 'שוב אתה כאן?!' - הוא מטיח בבנו בפגישתם בצריף. 'מה עכשיו לא בסדר?' 'הפעם זה התריסים', משיב הבן, 'יש לי

"הוא מזהה את הנכות של האיש שלפניו, לא את מראה פניו שהתבגרו. עוד מבט מאומץ, ו... כן זה נח. אין ספק כלל..."

פרשת שבוע

הרב משה דיין

חשיבותו של כל יחיד

פרשת במדבר פותחת במנין בני ישראל, רש"י שאל מדוע הוצרכה התורה למנותם שוב. ותירץ רש"י "מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה". ע"כ. והנה דרך העולם לספור כאשר יש חסרון ידיעה. אבל כאן הרי כלפי הקב"ה הכל גלוי וצפוי ומה צריך את כל הספירות הללו. ולזה רש"י מסביר שמרוב חיבתם של ישראל הקב"ה מצוה לספור אותם בכל זמן חדש.

דוגמא לדבר מביא הגאון ר' ירוחם ממיר זצ"ל גביר עשיר שיש לו ארגז מלא במטבעות זהב, הרי הוא מוציא אותם מידי פעם וסופר אותם. למרות שהוא יודע בדיוק את המספר. אבל מרוב אהבתו לכסף הוא רוצה להרגיש אותו מידי פעם, ויש לו הנאה בעצם הספירה. כך גם כאן למרות שהכל גלוי לפני הקב"ה אבל מרוב אהבתו של הקב"ה לעמו הרי הוא מצוה לספור אותם מידי פעם.

כאשר אנחנו רואים את חיבתו של הקב"ה אלינו הרי זה מעורר אותנו, שיש חשיבות לכל אדם מישראל, הקב"ה מתיחס אל כל אחד בנפרד בחשיבות עצמית. ולא כעוד מספר. וממילא כל יהודי יודע שיש לו תפקיד חשוב בעולמו של הקב"ה.

הנביא הושע (פרק ב) אומר "וְהָיָה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר" ובגמ' (יומא כב ב) הקשו על זה שבתחילה אומר "והיה מספר" כלומר שאפשר לספור, ובהמשך אומר "אשר לא ימד ולא יספר". ומתרצת הגמ' כאן בזמן שעושין רצונו של מקום לא ימד ולא יספר. וכאן בזמן שאינם עושים רצונו של מקום, אז והיה מספר בני ישראל.

בספר "מנחת עני" מבאר מדוע כשעם ישראל עושה רצונו של הקב"ה אין להם מספר, כי כל אחד חשוב ככמה אנשים. כמו שמצינו בגמ' (תענית כד ב) על רבי חנינא בן דוסא שכל העולם ניוון בזכותו. ולכן אין אפשר לקבוע את חשיבותם לפי המספר. אולם גם בזמן שאין עושין רצונו של הקב"ה ואפשר לספור, אין הם נחשבים רק כמספרים שהם חסרי משמעות אלא "כחול הים" שיש לו חשיבות גדולה.

ומצינו במדרש רבה דרשה נוספת "והיה מספר בני ישראל כחול הים" מה דרכו של חול אדם מכניסו לאור ומוציא אותו שלם, ועושין כלי זכוכית. כך ישראל נכנסין לאור ויוצאין חיים, ואף לעתיד לבוא הם נכנסין לגיהנם והגויים נכנסין לגיהנם, אלו נכנסין לתוכה ואובדין וישראל יוצאין מתוכה בשלום. שנא' "כי תלך במו אש לא תכוה וגו' כי אני ה' אלהיך מחזיק בימינך האומר לך אל תירא אני עזרתך", לכך נמשלו בחול. ע"כ.

הרי גדול חשיבותו של יהודי שגם בזמן שאין עושה רצונו של הקב"ה עדיין יש לו תקוה גדולה, ואף אם לא ישוב בתשובה בימי חייו, יזכה לחיי נצח על ידי שיזדכך בגיהנם. נמצא שיש תמיד לכל אחד את היחודיות שלו בדרך לעשות רצון הקב"ה.

פינת ההלכה

הרב רועי גגון

חג השבועות

א. השנה חל חג השבועות במוצאי שבת ויש להיזהר שלא לעשות פעולה בשבת לצורך חג השבועות, ולכן הנרות של החג יש להדליקם רק אחר שיצא שבת לגמרי, וישאיר נר דולק מערב שבת כדי שיהיה לו אש במוצאי שבת כדי שיוכל להדליק ממנו את הנרות לכבוד שבת, וכן כדי שיהיה לו אש שאם ירצה יוכל לבשל בחג.

ב. שחל חג השבועות במוצאי שבת מוסיפים בקידוש ליל החג שני ברכות: ברכת הנר וברכת הבדלה. ולכן הסדר הוא יקנה"ו. דהיינו: 1. יין (בורא פרי הגפן) 2. קידוש (אשר בחר בנו) 3. ברכת הנר (בורא מאורי האש) 4. הבדלה (צריך להיזהר שיחתום בברכת הבדלה "ברוך את ה' המבדיל בין קודש לקודש") 5. ברכת שהיינו.

ג. נשים שלא מתפללות ערבית אחר שיצא שבת יאמרו "ברוך המבדיל בין קודש לקודש" בלא שם ומלכות, ורק אז יכולות לעשות מלאכה לצורך חג השבועות, כגון להדליק נרות החג, לבשל וכו'.

ד. מנהג עם ישראל להישאר ערים בליל חג השבועות, וכתוב בזוהר הקדוש שחסידי ראשונים לא היו ישנים בלילה הזה, והיו עוסקים בתורה, ועוד כתוב בזוהר כל אלו שמתקנים את התיקון בלילה הזה ושומחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון.

ה. ידוע המעשה שמביא השל"ה הקדוש (בספרו שני לוחות הברית מסכת שבועות אות ה') שרבי יוסף קארו ורבי שלמה אלקבץ ועוד כמה חכמים ישבו ועסקו בתורה בליל חג השבועות ולמדו כך כל הלילה, והנה באמצע הלילה התחילה השכינה לדבר אליהם, ושבחה אותם ופארה אותם על מעשיהם אשר הם עושים, וכמה בשמים שמחים בתורה שהם עוסקים, ועיין שם באורך שם עוד ממה שאמרה להם השכינה ושאר פרטי המעשה.

ו. כתב בכף החיים בשם המגן אברהם שהטעם הוא לפי שהיו עם ישראל ישנים באותו לילה של מתן תורה, ולכן ה' יתברך נתן קולות וברקים כדי להעיר אותם, וכדי לתקן את השינה שעם ישראל ישן אנחנו נשארים ערים בלילה הזה.

ז. המנהג להישאר ער בליל חג השבועות הוא דווקא לגברים אולם הנשים אינם צריכות להישאר ערות בלילה. והנכון שהגברים ילמדו את התיקון שנדפס בסידורים שנכתב על ידי הזוהר והמקובלים, ועל פי דעת המקובלים אין ראוי לקרוא משניות בלילה של חג השבועות, ומכל מקום מי שרוצה ללמוד גמרא או הלכה או מוסר יש לו על מה שיסמוך.

ח. אדם שיודע שאם ישאר ער כל הלילה לא יהיה מרוכז בתפילה ויבוא לידי שינה בשעת התפילה וקריאת התורה, לא ישאר ער כל הלילה, אלא ישאר בלילה כמה שיוכל וילך לישון כדי שבתפילה ובקריאת התורה יהיה ערני, ויתפלל בכוונה.

ט. העוסקים בתורה שלומדים כל הלילה ומביאים לפנייהם שתייה או דברי מאכל, יברכו ברכה אחת על כל דבר שיגישו לפנייהם (כגון מזונות או שהכל) ואז אינם צריכים לברך שוב על כל מה שיביאו לפנייהם במשך כל הלילה, וטוב שיכוונו בשעת הברכה לפטור את כל מה שיביאו לפנייהם, אולם אם יצא מחוץ לבית הכנסת או בית המדרש (תחת כיפת השמים) ואחר כך חזר, צריך לחזור ולברך שוב על דברי המאכל או המשקה מכיוון ששיניו מקום נחשב להיחס דעת.

י. אם נשאר ער כל הלילה מנהג הספרדים ועדות המזרח שהוא בעצמו מברך ברכות השחר וברכות התורה לאחר עלות השחר, ואין צריך לשמוע מאדם אחר שישן בלילה על המיטה, ולכן שיגיע עלות השחר יטול את ידיו שלוש פעמים וינגב, אולם לא יברך ברכת "על נטילת ידים", וברכת אשר יצר יברך רק אם עשה צרכיו.

יא. יש כמה מקהילות אשכנזים שגם נוהגים כן, אולם יש מהאשכנזים שנוהגים שלא לברך בעצמם ברכות השחר וברכות התורה, אלא שומעים מאדם שישן בלילה על המיטה, ומכל מקום גם למנהגם אם אינם מוצאים מי שישן על המיטה בלילה, רשאים לברך ברכות השחר וברכות התורה.

יב. יש נוהגים לטבול במקוה לפני עלות השחר, ואלו שנוהגים כך יזהרו שלא לטבול במקוה חם, וגם לא במקוה פושר, אלא יטבול במקוה קר. אולם מי שרוצה להתקלח בבית במים חמים ביו"ט מותר (אף שבשבת אסור להתקלח במים חמים או פושרים בבית), ובבית המרחץ (כמו מקוה) אסור להתקלח במים חמים כלל.

יג. יש נוהגים לעמוד על הרגלים בשעת קריאת עשרת הדברות, והנכון שלא לעשות כן אלא ישב, אולם אם עולה אביו או רבו לקרות בתורה ועומד לכבודם מותר לו לעשות כן, מפני שכל עמידתו היא לכבוד אביו או רבו ולא מטעם עשרת הדברות. וכן אם הוא נמצא בבית כנסת שבו עומדים בשעת קריאת עשרת הדברות ואם ישאר לשבת יראה הדבר כאילו הוא מזלזל, יעמוד מתחילת הקריאה של העולה לעשרת הדברות, ונמצא שעומד כל הקריאה והעמידה היא כבר קודם קריאת עשרת הדברות.

מוסדות אור דוד
שמחים להזמין את הקהל הרחב
להילולת אדוננו

דוד המלך

מלכא משיחא זיע"א

שתתקיים אי"ה ביום רביעי ב' סיון התשע"ט
5.6.19 למיניגם בשעה 20:30
בהיכל ישיבתנו הקדושה המכבים 108 ב"ב

בהשתתפות

הרה"ג **דניאל זר שליט"א**

ראש הישיבה והמוסדות

הרב **מיכאל מזוז שליט"א**

משגיח הישיבה

ורבנים חשובים

כיבוד קל
כניסה לנשים מרחוב שלוש השעות
בואו בהמוניכם לערב מהנה ובלתי נשכח!
ההילולה תעובר בנקודת הליון מהשעה 21:00

